

la veu

de Benicarló
de Benicarló

EL NATZARÉ NO SORTIRÀ EN PROCESSÓ

EL NATZARÉ BARROC NO SORTIRÀ EN PROCESSÓ

text REDACCIÓ

El debat està al carrer i les interpretacions, com en tots els assumptes espinosos, són múltiples. Diuen i dic. Voltes i revoltes que han provocat un allau de comunicats i desmentits, en els que hi ha qui no surt ben parat. O qui ha fet interpretacions més enllà dels fets reals. L'alarma social està al carrer i per això, La Veu vol oferir esta setmana tots els elements de debat. Desapareguda recentment la Fonda Continental, torna a tertúlies i bars la necessitat de preservar el nostre patrimoni, encara que aquest siga religiós o particular. Amb el cas del Natzaré de fons, tots tenen la seua a dir. Però pocs aporten solucions i la imatge no sortirà en processó per la ciutat esta Setmana Santa. Independentment que un siga, o no, creient, és una llàstima que no es puga veure aquesta Obra d'Art, en l'única ocasió que es té per fer-ho: la processó de la Setmana Santa

LA VERSIÓ DESL PROPIETARIS

El Natzaré del Marquesat de Benicarló no es ven. Així ho ha comunicat la família al consistori, mitjançant una carta que se li ha lliurat a l'alcalde de Benicarló, Marcelino Domingo. La família assegura que "ni la imatge està en venda ni hi ha cap interès en vendre-la". El desmentit, en forma de carta dirigida a l'alcalde del municipi, aclareix les remors i versions contradictòries que al llarg de la setmana s'han abocat en diferents fòrums d'opinió del municipi, i que han alçat gran alarma social per l'estima que se li té a la imatge. Des del Marquesat de Benicarló entenen que "els diners de l'ajuntament són més necessari per a d'altres coses". Aquestes afirmacions han provocat que cada vegada més veus reclamen una subscripció popular per a adquirir la famosa imatge, molt vinculada a la població.

Així, aquesta setmana saltava la notícia que la confraria que duu el nom de la imatge, una talla barroca de José Esteve Bonet, no sortiria en processó amb ella donada la negativa de la família de prestar-la com era habitual en els últims anys. A més, es detallava que existia la possibilitat de comprar-la, però que el consistori no prestava ajuda econòmica per a fer-lo.

ve de la pàgina anterior

“La confraria ens va expressar inicialment que tenia interès a adquirir la imatge, però sense concretar res més”, sostenen els propietaris. En aquest sentit des del Marquesat s'ha puntualitzat que “l'únic interès com propietaris de la imatge és garantir la seua integritat, fent prevaldre la conservació de la talla sobre la processó”. I és que “la imatge pateix danys estructurals que desaconsellen absolutament més moviments” com els provocats pels moviments derivats d'una processó pels carrers de la ciutat. Aquesta circumstància “la vam posar en coneixement de la confraria amb un any d'antelació perquè tingueren temps suficient d'encarregar una nova talla”. Els confreres es van posar en contacte amb el consistori, que va iniciar els tràmits necessaris per a la seua restauració, atès que van començar a recaptar informació per a obtenir subvencions. Malgrat això, la passada setmana la confraria es queixava en la seua assemblea del “silenci de l'ajuntament, que no ens ha donat una contestació”. Així, decidia sortir en processó només amb el seu estendard, fet que ha provocat gran inquietud en el municipi per la diversitat de versions que s'han llançat des de diferents fòrums. Fins i tot s'arribava a assegurar que la imatge havia estat adquirida per la confraria del mateix nom de Vinaròs, fet que també ha derivat en un comunicat.

LA VERSIÓ DE L'AJUNTAMENT

En qualsevol cas, l'ajuntament de Benicarló ha sol·licitat la taxació del Natzaré pertanyent al Marquesat de Benicarló. Les intencions del consistori és “negociar amb els hereus”. Nieves Eugenio, regidora de Cultura, va detallar que s'han mantingut nombroses reunions perquè la imatge passara a formar part del patrimoni de la ciutat. La talla de Jesús Natzaré va ser creada per l'escultor valencià José Esteve Bonet (1741-1802) a finals del segle XVIII i forma part del patrimoni del Marquesat de Benicarló. Aquesta imatge sortia tradicionalment en les desfilades processionals de Setmana Santa, al principi per la gent que treballava en la Casa del Marquès, i més tard com Pas de la Cofradia del Nazareno, fundada i presidida pel marquès Guillermo Pérez-Sanmillán. “Estem parlant d'una Obra d'Art molt important per al poble”, va puntualitzar Eugenio. Així s'ha requerit l'ajuda econòmica de la Diputació de Castelló o la direcció general de Patrimoni, entre uns altres, alhora que es planteja una subscripció popular. Enguany la família va informar a la confraria que “per motius de l'estat de conservació de la talla, la imatge no podia possessionar, alhora que s'oferia per a la seua venda”. D'aquests fets fa ara prop d'un any, com va informar la família. Els representants del marquesat van demanar 60.000 euros a la confraria, els representants de la qual “es van posar en contacte amb l'alcalde per a veure com ho podien solucionar atès que ells no disposaven d'aqueixa quantitat”. Eugenio sosté que la maquinària burocràtica es va posar immediatament en marxa.

“Iniciem els tràmits perquè es restaure la imatge, alhora que demanem a diferents estaments públics ajudes per a adquirir la talla”, donat el gran valor sentimental i cultural que té per a la població. De fet, és la més antiga de les que surten en processó en la Setmana Santa i una de les

escultures de major valor de les que existeixen en la ciutat. “Des de l'ajuntament s'han demanat altres taxacions per a poder negociar amb la família, però encara no les tenim. Cal entendre que aquests processos són llargs”, va recordar la edil.

MENTRESTANT, ARRIBA LA TAXACIÓ

L'ajuntament de Benicarló rebia dimecres la taxació dels tècnics de patrimoni. El informe oficial diu que la talla no supera els 25.000 euros. Esta mateixa setmana l'alcalde de Benicarló te programada una reunió amb el diputat de cultura, José Luis Jarque, ja que pareix que Diputació te interès en prendre part de l'adquisició de la talla, en cas que el tema anara endavant.

LA VERSIÓ DE LA CONFRARIA

Per 19 vots a favor i 10 en contra, l'Assemblea de la confraria va decidir eixir a les processons, encara que fora sense el Natzaré, i per àmplia majoria fer-lo només amb l'estendard. L'argument de la junta va ser la impossibilitat, a causa de la proximitat de la Setmana Santa, d'aconseguir altra imatge que poguera substituir dignament la famosa talla. En la mateixa Assemblea també es va acordar facultar a la Junta Directiva de l'entitat perquè estudie les possibles alternatives de cara als actes de la Setmana Santa 2015, mirant-se diverses possibilitats entre les quals no es descarta encarregar una nova imatge que pugui substituir a la que fins el passat any va sortir en processó amb els confreres. També es va informar als assistents que la tardança a convocar aquesta Assemblea havia estat ocasionada per la demora, per part de l'Ajuntament de la ciutat, en donar-los una resposta, negativa en aquest cas, a les demandes plantejades fa temps per representants de la Confraria.

I LA VERSIÓ DEL POBLE DEL COSTAT

La Cofradia de Jesús Nazareno de Vinaròs, per mitjà del seu president Antonio Riobos, li ha oferit el seu pas de Setmana Santa a la Germandat de Jesús Nazareno de Benicarló, perquè puguen procesionar amb ell en els actes de la Setmana Santa benicarlanda, si així ho desitgen, a excepció, lògicament, del Dijous Sant, que és quan procesiona la Confraria amb el seu pas a Vinaròs. Es dona el cas que precisament enguany, la Junta Local de la Setmana Santa benicarlanda ha decidit canviar la processó que es venia realitzant el Dimecres Sant, des de fa anys, al Dijous Sant. No obstant això, el Divendres Sant sí podria utilitzar-se el pas de la Confraria vinarossenca, pels benicarlandos, si així ho decidiren.

I A VOX POPULI

Membres de la confraria del Natzaré han manifestat la seua disconformitat per com la junta directiva ha portat el tema. Els acusen de secretisme i d'amagar la comunicació que des del Marquesat se'ls va fer. Diuen que no va ser fins fa una setmana, quan es van assabentar de la problemàtica. A més, sostenen que amagar l'anunci fet fa més d'un any ha estat només per pressionar tant a l'ajuntament com a la família propietària.

Magnífic concert de les bandes de música del Conservatori a Alcanar

text i fotos NAT LIA SANZ

El passat diumenge 30 de març, les dos bandes de música del Conservatori Professional de Música Mestre Feliu dirigides pels seus professors David Rubiera i Raül Cabanes, es van desplaçar a Alcanar per oferir un concert.

El motiu del concert va ser agrair a tantes i tantes famílies d'Alcanar que han escollit el Conservatori de Benicarló per a la formació dels seus fills. Actualment, el Conservatori està formant una vintena d'alumnes d'aquesta població del Montsià.

El concert es va dividir en tres parts. La primera part la va protagonitzar la Banda d'Ensenyaments Elementals i Professionals del Conservatori, dirigida pel professor Raül Cabanes. Els alumnes van fer unes magnífiques interpretacions d'un pasdoble del compositor gallec Juan Luis Diéguez sota el títol «Música Mestres». La segona obra que van interpretar va ser el «Danzón número 2» d'Arturo Márquez. En acabar l'actuació, els centenars de persones que formaven part del públic van esclatar amb forts aplaudiments.

La segona part va anar a càrrec de la Banda

d'Ensenyaments Professionals, sota la direcció de David Rubiera, que va interpretar una magnífica versió de l'obertura «Un dia en Viena», de Franz von Suppé, i l'obra musical del mestre belga Bert Appermont «Saga Candida». Aquesta última peça, de gran dificultat, va ser la sensació de tot el públic assistent.

En tercer lloc va actuar la banda juvenil de l'EMMA d'Alcanar, amfitriona de l'acte. Tot i ser els músics més menuts els que van participar en l'acte, van interpretar les obres amb una gran qualitat. En primer lloc van tocar el pasdoble «Petrel», de Miguel Villar; en segon lloc «Pacific Dreams», de Jacob de Haan, i per finalitzar, el poema simfònic «Ireland: of Legend & Love», del compositor americà R. Smith.

L'acte va finalitzar amb unes paraules de la regidora de l'Escola de Música d'Alcanar, qui va agrair a les famílies tot l'esforç i sacrifici que fan portant cada dia els seus fills al Conservatori de Benicarló. La regidora va assegurar que el futur de la música de banda a Alcanar està garantit gràcies a l'esforç de les famílies i al Conservatori de Benicarló. En finalitzar, li va entregar al director del Conservatori, José Rafael Àvila Farriol, un detall commemoratiu de l'acte.

Per a posar el punt i final a l'acte, la banda juvenil d'Alcanar va interpretar una sardana molt típica de les Terres de l'Ebre.

La Festa per la Llengua arriba al seu equador amb una gran participació

text i fotos NAT LIA SANZ

Els actes de la Festa per la Llengua de Benicarló han arrancat com haguera agradat a l'organització que passara: amb participació. I molta. El tret de sortida va ser l'exposició de la Primera Colònia Valencianista de 1933 a Sant Pau d'Albocàsser, el lliurament dels premis de concurs i la projecció al Mucbe del documental "Carles Salvador, la llarga vida de les paraules". La presentació va anar a càrrec de Josep Messeguer-Carbó, de Maestrat Viu.

A continuació a la Fundació Caixa Rural va tindre lloc el Col·loqui Intergeneracional "Records d'escola", on el psicopedagog Joan Ferré va fer de moderador a diferents alumnes de les escoles benicarlandes de les dècades dels 30, 40, 60, 70, 80, 90 i 2000, com Rosa Bosch, llauradora, Maria Ferrer, mestra, Raül Roca, treballador, Lucia Nieto, educadora social i pedagoga, Jordi Maura, periodista, Berta Sanz, universitària i Pedro Torrent, estudiant. De nit va ser el torn del folk amb els grups Lo Solc de Vinaròs i Ovidi Twins de València a la Sala d'actes del Centre de la 3a Edat. Per la nit la plaça de l'Ajuntament va acollir un bureo que ens va retrotraure a les tradicions rurals festives de les nostres comarques.

Els diferents actes organitzats per la Coordinadora Festa Per la Llengua Maestrat - Ports Benicarló 2014 han prosseguit aquesta mateixa setmana amb l'espectacle poètic musical 'Estellés, de mà en mà', a càrrec de Francesc Anyó i Borja Penalba a l'IES Joan Coromines i que no van deixar indiferent ningú. Dimarts va ser el torn de la xarrada del filòleg castellanenc i lingüista Vicent Pitarch on va analitzar la situació de perill en la que es troba el valencià. Dimecres 2 d'abril Felip Gumbau, professor de valencià va parlar de les aportacions al Diccionari Normatiu Valencià i dijous el mediàtic divulgador Mariano Bueno, expert en Geobiologia i Bioconstrucció, va fer una xarrada sobre els aliments: "cultivem salut". El cap de setmana arrancarà amb el futbolista internacional i comentarista esportiu Àngel 'Pitxi' Alonso, que parlarà divendres sobre 'L'Esport i l'Educació' a la Sala d'Actes de la Caixa Benicarló. Per la nit a l'IES Joan Coromines, Purna Teatre representarà 'Star Farts, la guerra de les fal·làcies'.

Este dissabte segueix el programa d'actes amb l'Aplec de Corals Infants a partir de les 18 hores al Magatzem de la Mar; el Festival LlenguaRock a partir de les 21 hores a la Plaça dels Mestres del Temple amb Aigua Xirla (Benicarló), Indecents (Torreblanca) i Arrap (València). Diumenge la festa es clourà en gran a la plaça dels Mestres del Temple i voltants de l'Auditori. A partir de les 9 es muntaran els tallers i paradetes; a les 10 Cercavila de Gegants i Cabuts, feres de l'Estel i la Colla de Dolçainers. A partir de les 10.30 hores serà el torn d'escoltar a Pep Gimeno 'Botifarra' i el seu cant d'estil i les actuacions de Muniato Xou, els Dolçainers i demostració de ball acrobàtic, xarangues, lloes i cantadors. La festa es clourà a la vesprada (16 hores) amb l'actuació de la Rondalla de Morella i Veniu a Cantar, de Benicarló.

BREUS

text i foto REDACCI

AGRICULTURA ECOLÒGICA

60 alumnes van començar la pasada setmana el Curs d'agricultura i jardineria amb criteris ecològics organitzat per la Regidoria de Benestar Social de Benicarló. Les inscripcions han superat totes les previsions i finalment van ser 60 els alumnes que assistiren a la primera sessió del 'Curs d'agricultura i jardineria amb criteris ecològics' organitzat per la Regidoria de Benestar Social.

El curs, pensat com un apèndix del projecte socioeducatiu de l'Hort de les Flors, s'ha programat amb l'objectiu de fer arribar a la població els coneixements bàsics sobre agricultura i jardineria ecològiques de la mà precisament dels impulsors de l'Hort de les Flors i grans experts en la matèria: Mariano Bueno i Jesús Arnau. El curs inclou continguts teòrics i pràctics, on s'explicaran des de les tècniques per a crear i conrear hortalisses i plantes de consum habitual fins a mètodes per a crear espais ornamentals i harmònics on tinguen cabuda també plantes aromàtiques i medicinales. Les classes seran eminentment pràctiques i ensenyaran a dissenyar bancals i a elaborar adobs, a practicar trasplantaments o recol·leccions, al mateix temps que mostrarà els usos culinaris dels cultius. Amb aquest curs es farà realitat un dels objectius principals de l'Hort de les Flors, que és convertir aquest programa no només en un espai de cultiu amb finalitats socials, sinó en un projecte global d'agricultura i jardineria ecològiques que servisca de referent per a tota la població.

EXHIBICIONISME

La Guàrdia Civil ha detingut el dia 1 d'abril a un home, veí de Benicarló, com suposat autor d'un delictes d'exhibicionisme i provocació sexual.

L'actuació de la Guàrdia Civil es va iniciar el passat mes de febrer al tenir coneixement que una persona s'estava dedicant a realitzar actes d'exhibicionisme obscè en diferents punts del nucli urbà sorprenent a les seues víctimes en plena via pública i incitant-les a efectuar-li tocaments, fets que van causar gran alarma social en la zona. Els guàrdies civils van iniciar una investigació per esclarir els fets que van donar com resultat la

localització, identificació i detenció d'una persona de 28 anys d'edat i nacionalitat senegalesa, com suposat autor d'un delictes d'exhibicionisme i provocació sexual. Així mateix continuant amb les gestions es va poder comprovar que l'autor utilitzava diverses identitats, esbrinant que es trobava en situació irregular a Espanya i que li figurava una ordre de cerca, captura i personació en el Jutjat d'Instrucció número 3 de Castelló. El detingut, en unió de les diligències instruïdes, passarà a la disposició del Jutjat d'Instrucció número 5 de Vinaròs. L'actuació ha estat realitzada per efectius de la Guàrdia Civil de Benicarló.

OBRES I PROBLEMES

El darrer carrer en tallar-se és el camí d'Uildecona, entre la N340 i el Cementiri Municipal de Benicarló per les obres de construcció de la EDAR.

Està previst que el tall es perllongue durant tres mesos. Les obres de construcció de la EDAR (Estació Depuradora d'Aigües Residuals) en la partida de Villaperdiu està condicionant la circulació per alguns dels camins del terme municipal de Benicarló. Aquestes obres s'uniran a la problemàtica que estan vivint aquests dies els veïns de la zona nord de Benicarló, afectats per la renovació del clavegueram del carrer d'Uildecona. Els treballs, que es perllongaran durant un mes i mig, reduiran les fuites d'aigua i permetran la gestió separada d'aigües pluvials i aigües residuals. El tall del vial, que connecta la zona nord de la ciutat, obliga als veïns a utilitzar la N340 si volen desplaçar-se a altres punts de la població, amb les consegüents molèsties que açò provoca. Segons asseguren, el consistori no ha habilitat passos alternatius ni ha previst el desdoblament del sentit del trànsit en altres carrers propers per a evitar aquesta situació "que suposa un perill per a la seguretat vial".

Algunes associacions de veïns han començat a plantejar-se una recollida de signatures per a obligar el consistori a solucionar el problema. Les obres afecten el tram del carrer Uildecona que va des del carrer de l'El Puig de la Nau fins al carrer de Joan Fuster. L'actuació en el carrer d'Uildecona s'engloba en el pla de renovacions, dotacions i noves incorporacions que s'inclouen en el Pla Director de Aabastiment d'Aigua Potable de Benicarló. Pel que fa a la xarxa de proveïment, l'actuació respon a una planificació establida de substitució progressiva dels trams de tubs de fibrociment.

Dr. LIVINGSTONE amb el Marqués, I SUPOSE

text i fotos CPMB

Com ja ve sent habitual, els alumnes del Marqués van gaudir d'una classe especial d'anglès el divendres 28 de març. I és que de nou, una companyia de teatre anglesa va fer les delícies dels nostres alumnes amb la representació de l'obra Dr. Livingstone, I suppose. Aquesta activitat, inclosa en la PGA, no només introdueix els alumnes en el món de la dramatització sinó que a més té un altre objectiu com és el de familiaritzar-los amb la llengua estrangera que dia a dia van aprenent al cole. Escoltar textos en anglès per nadius, entendre el que diuen, parlar i cantar en anglès, ballar i passar-ho és el que es pretén amb l'activitat. Per descomptat s'han cobert les expectatives, per això l'any que ve, *more and better*.

NOTA DE PREMSA

El cèntim sanitari és un Tribut Indirecte Estatal cedit a les comunitats autònomes i la recaptació s'afecta a la cobertura de les despeses en matèria de sanitat i a actuacions mediambientals. Aquest gravamen al combustible ho van aplicar tretze comunitats autònomes des de l'any 2002 fins a desembre del 2012, a pesar que cadascuna establia la quantitat. Entre el gravamen del Govern central i el de la Generalitat Valenciana, en els anys 2010 i 2011 es van pagar 3,2 cèntims més per litre a la Comunitat i el 2012, la quantitat es va elevar fins als 7,2 cèntims. Ara el Tribunal de Justícia de la Unió Europea ha fallat en contra d'aquest gravamen i obliga les administracions autonòmiques a retornar les quantitats als afectats, de manera que aquests podrien recuperar part dels 13 000 milions d'euros que s'han recaptat mitjançant aquest impost. SOL·LICITA Que es facen les gestions necessàries per aconseguir la devolució de les quantitats corresponents al cèntim sanitari de les anualitats 2010, 2011 i 2012. Que s'estudie per part d'intervenció, la possibilitat d'ampliar la reclamació a tot el període impositiu en què va estar vigent el tribut del cèntim sanitari d'acord amb la Llei 30 / 1992, que regula la responsabilitat patrimonial de les Administracions públiques i l'obligació d'aquestes de reparar els danys ocasionats pel seu mal funcionament. Que en cas d'aconseguir la devolució, les quantitats a ingressar per part de l'Ajuntament siguen destinades a les partides pressupostàries d'emergència social."

PSPV

Colla de Gegants i Cabuts de Benicarló

text Colla Gegants fotos SCAR NOS

La temporada 2014 de sortides de la Colla de Gegants i Cabuts de Benicarló no podia començar millor. Els quatre gegants de Benicarló acompanyats del gegantó Pau i els nostres cabuts van ser els convidats d'uns gegants històrics de Barcelona, els Gegants del Pi el passat cap de setmana del 22 i 23 de març,

Una trobada que destacarà dins dels primers 25 anys de la nostra Colla i que ja guarda relació amb la celebració del XXV Aniversari dels nostres gegants Tolo i Mar i que forma part d'un parell d'anys intensos i molt especials on celebrarem de forma molt especial els aniversaris de tots els nostres gegants.

El motiu de la visita va ser la XX Trobada de Gegants i Bestiari de les Festes de Sant Josep Oriol, on els personatges més alts de la nostra ciutat van compartir cap de setmana amb gegants i bestiari vinguts de tot arreu dels Països Catalans: Fraga, Mancor de la Vall, Vilafranca de Conflent, Grup Cultural Garrigues de Lleida, Girona, Centelles, Sant Andreu del Palomar i la totalitat de les colles del districte de Ciutat Vella, d'on pertanyen els Gegants de la parròquia del Pi.

La jornada va començar de bon matí, amb la plantada a la Plaça de Sant Josep Oriol i a mig matí amb la cercavila pels carrers del centre de Barcelona: la Rambla, Carrer Ferran, Plaça Sant Jaume o la plaça de la Catedral van ser alguns dels llocs que van trepitjar els Gegants i Cabuts, acompanyats dels Dolçainers de Benicarló, culminant al punt de partida on vam poder veure els balls protocolaris i una actuació dels

Castellers de Barcelona i els Castellers de Cerdanyola abans de tornar a casa.

No és gaire habitual veure els quatre gegants de Benicarló desfilant fora de la nostra ciutat, ja que fa falta mobilitzar molts geganters per poder portar les quatre figures, geganters que ara mateix no tenim, així que ja sabeu, si voleu formar part de la cultura popular benicarlanda de la forma més activa, veniu a la Colla! Mentrestant, vam poder gaudir de la inestimable ajuda de geganters de Maoó, La Roca del Vallès, Sabadell i Badalona, als quals agraïm profundament la seva col·laboració.

La llengua i la cultura popular van ser els eixos de la XX Trobada de Gegants i Bestiari de les Festes de Sant Josep Oriol, una llengua que celebrarem el proper 6 d'abril amb una cercavila a Benicarló amb motiu de la Festa per la Llengua, on us hi esperem a tots i totes.

Senyora Garcia:

Això és el que vaig saber llegir en l'anterior número de la seua revista...

textEL LECTOR

Com sempre, una portada impressionant. Algun dia s'haurien de plantejar, senyora Garcia, la possibilitat de muntar una exposició de portades de la revista. Per exemple, a festes. No tindria menys èxit que algunes que es fan i es desfan a llarg de la setmana gran de festes del nostre poble. Ni tampoc tindria res que envejar a la qualitat artística d'algunes altres. És una idea més que llanço de forma totalment altruista i desinteressada per a major difusió i coneixement general d'aquesta publicació.

Vaja amb lo tema de la setmana!. Quina novetat! La Renfe també es passa la nostra llengua pels seus òrgans genitals. Deu ser per allò del sexe oral. Jo ja estic fart de tots, senyora meua, perquè ací lo que es busca és la total aniquilació, el pensamiento único i el "una grande y libre". I prou. No cal parlar-ne més. Els dos partits estatals majoritaris són iguals. Tant se val que manen uns com els altres. Els dos fan molt de fàstic, però els que ara manen encara en fan més perquè, a més a més, porten al damunt la benedicció del clero, cosa que els atorga un plus d'autoritat moral que és molt ben vista per la cúria i per la legió que els segueix i acata els seus preceptes sense plantejar-se una visió crítica d'aquests dogmes. Però anem al gra. Ens queixem de la Renfe. Algú dels seus redactors ha pujat darrerament al camp municipal de futbol "Pitxi Alonso"? Si no volen, no cal. Jo els he adjuntat una imatge que vaig capturar fa un parell de setmanes. Es veu que el nostre ajuntament ha emprès una campanya adreçada a joves i pares per tal de fomentar els valors de l'esport. Per suposat, en espanyol. *Para que lo entienda todo el mundo*. Què li sembla, senyora Garcia? Si nosaltres mateixos -l'ajuntament en aquest cas- repudiem la nostra llengua, què no faran uns senyors que es troben a un despatx de Madrid i que desconeixen l'existència d'altres llengües dins del mateix estat

espanyol? I què poden pensar d'un lloc on el seu president autonòmic no és capaç d'articular ni una sola paraula en una de les llengües oficial del seu territori? Només n'utilitza una, l'altra la guarda perquè no es gaste, per a mantenir-la dins la urna i que es conserve ben guardadeta. Aquests són els que després aixequen la veu per a "defendre lo nostre". "Defendedemod el valendiando end todad parted podque ed la dengua que ponde end el edtatuto, i ndo adeptademod indgedendiad de otdad comunidadad que nod quiedan imponed codad que no de agudtand a lda ldei. He didcho."

Mare meua! Estem a u d'abril i encara tinc la penitència de trobar-me cara a cara amb una notícia relativa a les festes eixes que consisteixen en que els homes perden lo sentit del ridícul i les dones ploren estúpidament. Cíviques? Han estat unes falles cíviques? Els nostres polítics i els seus càrrecs viuen en un altre món. Les falles i els falleros són amos i senyors del poble i dels seus carrers i places al llarg i ample de la primera quinzena de març, i es poden permetre tindre tallada al trànsit una de les principals artèries del poble fins que al ells els vinga bé. Em remeto a la panissola. Puc donar fe.

Llegeixo que els de Compromís han fet unes eleccions primàries on se'ns diu que ha participat molta gent. Dona, jo no se si hauria anat a votar o si m'haguessin deixat, però no em vaig assabentar de l'esdeveniment. També penso que, malgrat tot, és un bon símptoma de democràcia interna que bé els estaria als altres partits fer, de quant en quant, una volteta per una cosa que es diu democràcia i que molts confonen amb el "què hay de lo mío"?

Sis pàgines dedicades a esdeveniment esportius estan molt bé. A mes a més, es tracta d'esports prou variats. Vela, tennis, pesca, futbol i natació. Bé, això del futbol serà per la notícia de l'equip juvenil, perquè eixe fitxatge que se suposa que fa les cròniques del futbol, està fent bons als impresentables que omplien aquesta pàgina temps enrere.

EDITORIAL

928

la veu de Benicarló
DES DEL 18
D'AGOST DE 1995

Es busca Natzaré per sortir de processó

La veritat és que en aquest poble ens agrada matxucarnos sense més dilació. La història de la no sortida de la talla del Natzaré Barroc a la processó de Setmana Santa, tot i que ho traguem aquesta setmana a La Veu, ja porta per les boques dels benicarlandos unes quantes setmanes. Però ha estat ara, quan la confraria que el solia traure per aquestes dates de Setmana Santa en processó ha dit que no sortiria amb la seua figura, que la polèmica ha esclatat amb molta més força.

Els propietaris de la talla han dit ben clar que el més important és la seua conservació i que l'estat actual no aconsellava traure-la en processó atés que podria sofrir un deteriorament encara més important en el seu precari estat de conservació. I si el seus propietaris consideren que han de fer prevaldre la seua conservació per damunt de la processó cal acceptar-ho en bé de la preservació del nostre patrimoni.

Altra cosa és el bé sentimental que la talla té per a Benicarló, i el que representa dins la Setmana Santa. El que

cal és buscar solucions perquè aquest patrimoni siga restaurat i surta en el lloc que li corresponga en la processó de Setmana Santa.

Si al final el Natzaré ha de ser públic, privat, o mixte, és el de menys, allò important és la seua conservació i tal volta, si fa un any que se sabia d'aquets fet, no s'hagués hagut de deixar passar tant de temps per buscar-li una solució. Ara és el que tenim i cal procurar que el 2015 no ens torne a passar el mateix. Així que hi ha feina a fer.

CARXOFA I PANISSOLA

Carxofa: si la setmana passada els hi donàvem aquesta carxofa a tots els que fan possible la trobada de la Festa per la Llengua, aquesta no podem més que encoratjar-los encara una mica més per totes les actuacions i conferències, excel·lents, que han anat succeint-se durant la setmana. Enhorabona!

Panissola: per a quan algú amb el suficient sentit comú per a fer que cada vegada que es faça, o s'apanye, un carrer, fiquen al subsòl tots els serveis necessaris perquè quan qui vinga després, qui siga, obligatòriament, utilitze sempre les canonades públiques. Hi ha carrer que l'han alçat més de cinc vegades en poc temps i el que estan alçant davant el Mercadona no té nom. Afecta a cinc carrers alhora! Si algú compta les rases i pegots, mostra de les vegades que han alçat eixos carrers, ... és per fer-se creus. Tot i que ara puga considerar-se necessari l'aixecament es demostra que la resta de vegades anteriors algú estava de festa, no? Un cabàs de panissoles!

Dir. Hon.: CRISTINA GARCIA

Consell de Redacció:
NATALIA SANZ, FRANCESC DEL
CASTILLO, TONYO FIBLA,
JOAN GREGORI, JOSEP M. SAN
ABDON i RODOLFO SERRANO

Edita

Associació Cultural la Feram de Benicarló
C/ Sant Francesc, 95
Casal Municipal
12.580 Benicarló FAX: 964.47.56.98
veubenicarlo@gmail.com

Amb el suport

COL·LABORADORS

Col·laboradors:
XAVIER
RAMON PA
JESÚS M
J.M. SA

FITXA DE SUBSCRIPCIÓ A LA VEU DE BENICARLÓ (2014)

Nom _____ Cognoms _____
 Domicili _____
 Població _____ CP _____ Telèfon _____
 Correu electrònic _____

Se subscriu a La Veu de Benicarló, per l'import de 85 euros (50 números, anual) prorrogable si no hi ha ordre en contra (l'anul·lació caldrà avisar-la amb dos mesos d'antelació). Als enviaments fora de Benicarló caldrà afegir 26,60 euros anuals.

Forma de pagament: (1) Domiciliació (2) Transferència Bancària

(1) Domiciliació: Remeteu aquesta butlleta i la domiciliació bancària per 85,00 euros a l'Associació Cultural la Feram de Benicarló (C/Sant Francesc, 95 Casal Municipal - 12580 Benicarló)

Signatura;

a dia _____ de _____ de 2014

Domiciliació Bancària

BANC / CAIXA

ADREÇA

NOM I COGNOMS DEL TITULAR DEL COMPTE

CODI DE COMPTE

Senyors, els demano que, fins a una nova ordre, atengueu els rebuts que els presentarà l'Associació Cultural la Feram de Benicarló per l'import de la **subscripció a La Veu de Benicarló**

(2) Transferència bancària de 85,00 euros (50 números anuals), a favor de l'Associació Cultural la Feram de Benicarló. **IBAN: ES87 3162 1201 0711 5377 6529**. La transferència s'haurà de realitzar abans de la recepció del primer número de la subscripció realitzada (cal enviar per fax al 964 47 56 98 comprovant de la transferència o de l'ordre de pagament). Fins la recepció d'aquest, no es remetrà el primer exemplar de la subscripció.

Tota l'actualitat
a un sol clic de distància

3x4
info
La informació que es multiplica

www.3x4.info

Notícies on-line
del Maestrat,
Els Ports
i la Tinença
de Benifassà

twitter:

@Elstafaners

mail:

veubenicarlo@gmail.com

benicarló al dia
diario digital de benicarló

LABORA: **Conselleria d'Educació de la Generalitat Valenciana**

Col·laboradors: PERE BAUSÀ, JOAN HERAS, BURRIEL, NATÀLIA SANZ, CARLES LLUCH, RÍ, JOSEP V. TAUS, TOLITO, JORDI MAURA, MAESTRO, G. SEGARRA, VICENT FERRER, ANABDÓN, DR. CLIMENT, ROBESPIERRE I EL SAMARUC

Administració, subscripcions
 © COPISTERIA GRÉVOL
 Dipòsit legal/ CS-193-2004
 Imprimeix/ GRÉVOL, Sant Blai, 2
 12580 Benicarló Tel. 964 475698

La Veu respecta la llibertat d'expressió. La responsabilitat de les opinions és de qui signa l'escrit. La Veu es reserva el dret d'acurçar els textos que sobrepassen les 20 línies. Els articles hauran d'anar signats amb nom, adreça i número de DNI, encara que podran aparèixer amb pseudònim.

EL BENICARLÓ UNDERGROUND

La Santedat al quiròfan

Imatge del Crist sent restaurat. Els tafaners vam tenir un esglai en veure el Crist com si estigués en el servei d'urgències del poble del costat rodejat de bates blanques. Veient el personal que hi havia al seu voltant, en especial el tècnic de la maquineta elèctrica que li trafega a la cama, fins i tot vam arribar a pensar si no li estaven practicant una autòpsia forense. A Eill, en comptes de a qui ens mana! La veritat és que només haguera faltat que de sobte sortira el doctor House dient que el pacient tenia una d'eixes malalties rares que ell solia descobrir i aleshores, sens dubte, ja teníem el quadre de fantasmes complet. Sort que al final ens vam adonar, al fixar-nos que una de les persones que duia la bata blanca a l'esquena portava el rètol *Pulchra Magistri* i, per tant, formava part del servei de restauració que ha pentinat i deixat les peces llestes per a l'exposició. De tota manera, us heu fixat en els auriculars de la xica que hi ha a l'esquerra de la imatge? No deu ser un fonendoscopi, veritat?

La Santedat en venda

Embolic amb la imatge del Natzaré de la confraria homònima de Setmana Santa. Si amb el Crist de dalt ja hem tingut un primer

text LA COLLA DE TAFANERS

esglai, allí gitat sobre un llit a la casa del veí, amb aquest la cosa està que bull. Que si se l'emportaven al poble veí del nord, que si volien obrir una subscripció popular per comprar-lo, que si el posaren a la plaça de la Constitució amb un rètol -una altra vegada!-, com als cotxes "Me venden", i no sabeu quantes animalades més. I és que en aquest poble estes coses religioses es viuen amb més accentuació que un partit del Barça-Madrid. I tot, pel que hem pogut saber, perquè els propietaris han dit que tal com estava la talla de malament no era convenient portar-la en processó. Fins i tot hem pogut saber que els del poble del costat, i això sí és ben cert, havien ofert deixar el seu als confreres d'ací del mateix nom, tot i que no en dijous que sortia allí, perquè el pogueren passejar els

d'ací. Amb l'ai al cor estàvem! Sort que al final s'ha aclarit el malentès.

La Santedat a les Corts

En dates pròximes a falles el diari *El País* va publicar -ja la deuen haver vist- una fotografia de la banda dreta del parlament valencià que pareixia més bé l'exposició del ninot imputat. "9 imputats, 9", com podríem llegir en un cartell de bous. El grup parlamentari del PP no deu tindre problemes per decidir l'alineació en els partits de bàsquet que els diputats juguen per entretenir-se entre plenari i plenari. Poden fer un equip sencer amb el suplents i tot. Si miren vostès la foto adjunta, podran reconèixer els imputats per l'halo de santedat que els destaca. No res, la nostra *Comunidad Valenciana* d'ací... al cel.

Un tall esperat

Dimecres passat 26, fent el que sempre saben fer les elèctriques, a banda de cobrar-nos una bona picossada i més, no se'ls ocorre altra cosa que llevar l'electricitat de la zona del mercat... per a fer reparacions i *apanyos* diversos entre les 11 i les 4 de la tarde. Segurament no hi havia ni dies ni hores millors... que el dia en què la zona és més concorreguda: el dimecres. Segons tenim entès tots, però toooots, estaven assabentats del tall de subministrament elèctric. L'únic que era una mica estrany era que la majoria de ciutadans, tant els compradors com els venedors que allí hi havia, comentaven precisament el fet amb una categoria de renecs que serà millor no reproduir per si estan vostès amb família. Això sí, de la casa gran asseguren que allí guarden un certificat que diu que el nostre és un Mercat de Qualitat.

Remant a Fitur

En aquest cas transcriurem literalment la font municipal perquè

ve de la p gina anterior

no se'ns acuse com sempre de manipular o tergiversar la informació, que és al que en realitat ens dediquem. Lligen: *Data del decret: 13/03/2014. Contractar amb Federación de Remo de la Comunidad Valenciana el servei de muntatge de 10 simuladors de rem per a la fira Fitur 2014 per import de 1.931,00, IVA no inclòs. A que és bo? Ja em diran per què necessiten tant de rem... a Madrid! Devien fer esport per millorar l'abdominal Manolito Rico i Maribel Masterchef entre canapè i canapè? O l'alcalde i totes les dames, falleres, reines i demás comitiva s'entrenaven per a participar en una competició de rem a festes? Dotze simuladors de rem? La veritat és que ens ha picat la curiositat, que sempre rosega els més molls, i hem hagut d'esbrinar el misteri dels rems. Hem anat a la pàgina web municipal i ací ho tenim: *Uno de los principales atractivos de esta edición de Fitur será la exhibición de 12 simuladores de remo, una actividad que tiene como objetivo promocionar el Plan de Competitividad Turística Benicarló-Peñíscola (...).**

L'objectiu és que *las personas interesadas puedan probarlos e iniciarse en la práctica del remo.* Ja està clar: el gran atractiu és que els turistes vinguen ací a remar. Home, posats a inventar, podrien anar pensant què en farem de les naus d'Oremar el dia que definitivament l'empresa plegue i ens deixe allí damunt del moll aquells monuments permòdols. Però no podem acabar sense reproduir un paràgraf íntegre sobre

l'exhibició d'enguany a Fitur: *La gran apuesta de Benicarló para la edición de este año de Fitur es la promoción de la ciudad como destino náutico. También se promocionarán la alcachofa y el pescado a través de un show-cooking consistente en la preparación de un plato tradicional muy equilibrado a base de alcachofa, langostino benicarlando, galeras de la suerte y moniato del terreno mientras el cocinero, Manuel Rico, es mecido sobre uno de los simuladores por la conocida Maribel Gil, infatigable remera.*

En blanc i negre, però com si fóra ara

Quin temps! Quanta nostàlgia! No em diran que no els inflamen aquests sentiments a la vista de les fotografies de la inauguració de l'antic institut de Formació Professional. Sobretot quin ordre! Ni xiquets en xandall per rebre les autoritats, ni mestres rojos manifestant-se pel valencià, la bandera -la que toca- on toca, i no a la tintoreria com ha estat molts anys després. I per damunt de tot, com un emblema que sobrevola l'ordre don Carlos Fabra, president de la Diputació entre 1955 i 1960, pare de

ve de la p gina anterior

Carlos Fabra, president de la Diputació de Castelló entre 1995 i 2011, fill de Luis Fabra, president de la Diputació de Castelló en els períodes 1918-1919 i 1919-1922 i nét de Victorino Fabra, president de la Diputació de Castelló el 1895 i nebot de Victorino Fabra Gil, l'agüelo Pantorrilles, president de la Diputació de 1874 a 1892. Ah, i avi, el primer, d'Andrea Fabra Fernández, senadora en la VIII legislatura, diputada al Congrés de Diputats en les legislatures IX i X i autora de la màxima *¡Que se jodan!*, en referència a les persones aturades a les quals el govern de Rajoy acabava de retallar una miqueta més la misèria. Que en glòria estiga.

SENSE RESPOSTES DEL CASTOR

La pregunta formulada a principis de setembre pel diputat de Compromís - Equo, Joan Baldoví, sobre els primers sismes provocats per les primeres operacions a la planta marina del projecte Castor, ha trigat més de mig any a ser resposta. Tot i que la resposta està datada el 24 de gener, no va ser fins ara quant es va aportar a Compromís.

Baldoví, posava de manifest al setembre que l'Institut Geogràfic Nacional havia registrat desenes de sismes l'epicentre s'ha localitzat a 30 quilòmetres de la costa castellonenca, concretament, davant de Peníscola, Benicarló i Vinaròs, advertint que la causa d'aquests moviments, segons publicava llavors la premsa, era la injecció de gas que s'estava duent a terme a la plataforma Castor, situada a Vinaròs, segons van confirmar ahir des de l'empresa promotora del projecte, Escal UGS.

El diputat va preguntar aleshores si contemplava el projecte aquests possibles sismes així com saber quins riscos ocasiona aquests moviments sísmics en una planta de gas. La resposta donada ara, després de tanta polèmica i temps transcorregut, reconeix que no estava prevista l'activitat sísmica produïda, i per això es va procedir a suspendre l'operació d'emmagatzematge en base al principi de prudència pera determinar la relació exacta entre la injecció del gas matalàs i l'activitat. I es respon que l'empresa ha adoptat mesures per garantir la seguretat d'aquesta injeccions (sense explicar el govern de quines mesures es tracta)

Segons el Govern, fins que no estiguen disponibles els estudis sol·licitats a l'Institut Geològic i miner d'Espanya i l'Institut Geogràfic Nacional, no es pot contrastar els riscos derivats d'aquesta activitat sísmica.

D'aquesta resposta es demostra una tramitació negligent, ja que ni l'empresa va estudiar, ni l'administració sol·licitar estudis sísmics a la zona, i només, i amb posterioritat a l'alarma social generada pels terratrèmols, i malgrat haver passat més de mig any, el govern no té cap conclusió, i s'eternitza les respostes parlamentàries als diputats de l'oposició que sol·liciten ser informats d'incidents de les transcendència del Castor.

La tercera onada

Fronteres

text JOAN HERAS

El mar batega, incansable, i en el seu anar i venir constant ens regala una melodia persistent i sempre diferent –com la pròpia vida. Hi ha onades que tenen el gust de les carícies i d'altres que volen fer-se grans i poderoses i deixar petjada de la seva presència. D'aquest segon tipus és l'onada que dona nom –tant a la versió en pel·lícula com en l'excel·lent muntatge teatral que es pot veure aquests dies al Teatre Lliure de Gràcia a Barcelona- al grup de nois i noies que, sense adonar-se'n, fan viva en primera persona l'experiència d'esdevenir un grup que funciona perfectament com un organisme totalitari.

Suposo que molts de vosaltres coneixeu la pel·lícula –que en la versió que corre per aquestes latituds s'ha anomenat “la ola”- i recordeu l'argument de l'experiment educatiu basat en fets reals: un professor d'història, davant de la pregunta plena de sorpresa dels seus alumnes sobre com és possible que un poble com l'alemany participés activament en el règim nazi o, si més no, el justificés, legitimés o minimitzés la seva lògica de la barbàrie, decideix demostrar-los amb els fets, a la pràctica, que això no és tant estrany. De manera convincent, sense fissures, els va inculcant actituds i idees de grup tancat i perfectament disciplinat, de complicitat entre els membres i de consciència de poder ser denunciat per qualsevol, de sentir-se diferents perquè defensen una veritat clara que la resta d'alumnes de l'institut de moment no entenen però que poc a poc ja s'hi aniran sumant. Més enllà de certes diferències relacionades amb el mitjà expressiu, tant la pel·lícula com la versió teatral aporten un retrat fresc i convincent que evidencia com de fàcil és, si hi ha un bon disseny de l'actuació, anar construint comportaments propis de règims totalitaris tot combinant la utilització perfectament intencionada de valors que tenen una forta càrrega positiva, les debilitats personals o socials, la identitat de grup i la confiança en un poder jeràrquic que fa de pal de paller de tot plegat. Però l'interès de l'experiment no rau només en el seu èxit –amb la demostració directa que no és pas tan difícil crear dinàmiques totalitàries- sinó que també ens explica molt bé que aquest procés no es fa de manera unidireccional i homogènia ja que hi ha nois que veuen de seguida l'engany i d'altres que es resisteixen

fins el darrer moment a apuntar-s'hi.

Aquest experiment fet pel·lícula o obra de teatre no fa res més que fer-nos reflexionar de manera ineludible sobre temes centrals de la filosofia del segle XX. La pregunta aparentment fàcil sobre com és possible que una part important d'una societat determinada –mai és en la seva totalitat, és clar- esdevingui un cos unit per una bondat indiscutible que legitima tota la barbàrie de què és capaç l'ésser humà, ens fa necessàriament repensar els intents amargs d'explicar aquest fet que ens ofereixen els pensadors de l'Escola de Frankfurt i, una mica més endavant, les obres d'autors tant fonamentals com Hanna Arendt o Foucault. En els fonaments dels camps d'extermini hi ha tota una immensa i precisa racionalitat, plena de saber i ben refinada. La por, la inseguretat, la necessitat de sentir-nos membres d'un grup ens pot abocar a legitimar allò terrible. El poder no es manifesta només en l'alta jerarquia sinó que s'escampa com una teranyina entre les relacions humanes a tots els nivells.

La pel·lícula o la versió teatral són, doncs, molt recomanables. Després cal que hi pensem de veritat i que ens preguntem per què és tan senzill fer grans i forts els moviments totalitaris i, sobretot, cal pensar en les formes de totalitarisme que tenim ben a prop i que s'arrapen i creixen al cos massa dèbil d'aquestes nostres societats diguem-ne democràtiques. Massa indicis ens fan evident que hi ha onades poc desitjables ben a prop, ben instal·lades en pràctiques de poder, en majories absolutes i en partits únics que encara ho volen ser més.

Gràcies, doncs, a les pel·lícules i les obres de teatre que ens atrapen, ens commouen i, sobretot, ens fan pensar.

Pilota Valenciana: El Club Arrea-li Bona fa història al guanyar el primer partit a la Primera Divisió en una setmana on han fet ple de victòries

text i foto VICENT FERRER

Cap de setmana històric per a la pilota cadufera. Dos fites n'han estat cabdals en el marc del 28é Campionat Autonòmic de Frontó per Parelles: la primera victòria en primera divisió davant l'Almussafes A i el debut a 2a amb victòria a Xilxes del Benicarló B. El cronista reconeix que es flipa un poc. Però vist el nivellàs que es gasta el personal en aquestes categories, no es pot negar que els joves pilotaris cadufers estan escrivint la història d'aquest esport al poble.

Partida descomunal de José Senar, lo Flaret, i Cristian Martell Esteller davant l'Almussafes A. Just quan la parròquia cadufera començava a dubtar de les possibilitats dels nostres en una primera divisió farcida de noms il·lustres i campions de tota mena, els nostres van fer un cop de puny a l'atrotinat frontó del Coromines i es reivindiquen en la categoria. Una 1a divisió en què aconseguir una victòria és una autèntica proesa. I a més ho feren per un marcador contundent, 41 – 29, davant un dels rivals (i botxins) eters, l'Almussafes

Per la seua banda, victòria gairebé èpica del Benicarló B a Xilxes en el seu debut en 2a divisió. Peña, Èric i Jon feren una partida intel·ligent i treballadíssima davant dos pilotaris forts, guerrejats i veterans com Andrés i Javi Marco. Els nostres

supliren el desavantatge de jugar fora de casa amb un ventall de cops superior als seus rivals i triant pilotes lleugeres en un frontó rapidíssim com el de Xilxes. Fou també una partida que serví per fer provatures i intercanviar posicions entre els tres pilotaris cadufers. Èric, que tornava a jugar a pilota anys després i que se n'anà com a Tufarret, ha tornat com a Tufarro i es mostrà d'allò més segur al rest. Peña, fou duríssim quan jugà a la punta i segur quan ho féu al rest. I Jon fou letal i decidí quan entrà en substitució de son germà. Com que són bessons els rivals gairebé ni s'adonaren del canvi. Però la cosa acabà amb victòria per als nostres, 38 – 41, després d'anar sempre a remolc en la partida amb diferències en contra de fins a 7 punts.

Pel que fa al Trofeu El Corte Inglés de galotxa els nostres, Esteller i Àngel, s'imposaren per segona setmana consecutiva al Lliria, aquesta vegada a domicili per 40 – 70. D'aquesta manera el Benicarló es consolida al cap de dalt de la taula en el seu grup.

Resultats:

Autonòmic de frontó a mà, 1a i 2a divisió:

Benicarló A-Almussafes: 41-29

Xilxes-Benicarló B: 38-41

Trofeu de galotxa El Corte Inglés:

Lliria-Benicarló: 40-70

TERCER CONTROL MÀSTER A BENIMÀMET

text i foto CNB

Dissabte 29 de Març, a la piscina de Benimàmet es va disputar un control de la categoria Màster amb la participació de 6 nedadors del Club Natació Benicarló.

L'equip del CNB, dirigit per Myriam Martínez, estava compost per Alicia Gilabert, Javier Vicente, Blanca Jovaní, Miguel Piñana, José Joaquín Dieste i José Aran. Els

nedadors del CNB, varen fer l'esforç de desplaçar-se a competir a València demostrant que la seua implicació i motivació estan intactes. Com a resultats més destacats, cal esmentar les victòries de Miguel Piñana, als 100 braça i de Blanca Jovaní, als 50 lliures.

RECORDATORI:

El llibre commemoratiu dels 25 anys del CNB es pot adquirir a la llibreria Grèvol de Benicarló.

El Club Bàsquet Benicarló derrota amb claredat el Borriana

text i foto VICENT FERRER

El Club Bàsquet Benicarló va aconseguir una clara victòria diumenge passat a la tarda, en el Pavelló Poliesportiu, davant el Borriana per 72-45. Un partit on van haver de ficar-se les piles atès que el conjunt visitant va plantar cara en la primera part del partit, sobretot en el primer quart, però la falta de banqueta els va acabar condemnant. El pròxim cap de setmana els benicarlandos deuen sumar una victòria en la seua visita a la pista del Burjassot.

Qui ens ha mirat?

textVICENT T. PERIS

Les coses no li surten bé al CDB. Llevat del gloriós parèntesi contra el Vinaròs, fa dies que la sort se li ha girat d'esquena. Diràs que als jugadors i al cos tècnic i als aficionats i seguidors els haja mirat un garxo. Les jugades que a principi de temporada acabaven indefectiblement en gol ara són avortades per les circumstàncies abans fins i tot de xutar a porta. Potser no ens ha mirat a tots plegats un garxo, però sí que és veritat que va tornar a estar a la seua ubicació habitual el senyor alcalde de San Jorge / Sant Jordi. Cada vegada que el veig dic, ja està, ja hem perdut. Per a la propera setmana que hi haja futbol parlaré amb la nostra Margot i li diré que se l'enduga a pegar una volteta pel terme. Ho té això ella de ser amable amb la gent gran. Amable i de tot.

Propet del senyor Tena Ronchera hi havia l'entrenador del Vinaròs. No sé ben bé si és entrenador o què és perquè es comprén que al seu antecessor no li han pagat tot el que tocava i ara no deuen poder tramitar la fitxa. Havia vingut per vore si guanyàvem l'Alquerias. A ells els haguera anat molt bé perquè així estarien més prop de poder jugar la promoció d'ascens.

La gent ha deixat d'anar al futbol com a principi de temporada. No hi ha, es veu, motivació. Tenim la categoria assegurada i ja no podem lluitar per res que no siga passar l'estona. I el personal, si no hi ha emoció, es queda a casa ajocat. Això sí, els incombustibles del Gol Roig 21 no van parar d'animar en tot el partit. Dic animar i no bramar o insultar l'àrbitre i els jugadors de l'equip rival. Això està molt però que molt bé. Diuen coses gracioses. Cantaven, per exemple, "¿Dónde está el niño?" fent una referència que ni a mi se

m'escapa al nom castellà del poble de l'equip visitant (Alquerias del Niño Perdido!!!) o saltaven alegres al ja tradicional crit "a soletes, oé, a soletes, oé!".

En aquest ambient, el CDB no va ser capaç de guanyar l'Alquerias, segon o tercer classificat. Ni tan sols va ser capaç d'empatar. I que conste que s'haguera pogut no ja empatar sinó guanyar amb dignitat. El Benicarló va sortir a pel partit. Vinga tots de cara la porteria contrària i vinga forçar córners. Sis en vaig comptar a la primera part. Però res. Els de les Alquerias -amb jugadors veterans com el tal Xisco que va jugar a primera divisió amb el Llevant- només va xutar una vegada. Una i va marcar.

A la segona part van tornar a sortir els d'ací a per totes. Felipe es barallava amb tothom. Marcos Cano ho provava en totes les posicions. Als deu minuts Héctor va fer un remat de cap de valent de veritat que va acabar amb l'esfèrica al fons de la xarxa de la porteria contrària. Ja els tenim va dir Margot ensenyant als companys de grada un preciós pírcing que porta aquesta setmana al mugró de la mamella dreta. No va poder ser però. Vinga gent a l'atac per guanyar i, sense merèixer-ho, els forasters van aconseguir un altre gol que marcaria el resultat final.

Dissabte vinent, a les 16.30, hi ha desplaçament a Benicàssim. El Benicàssim va dels últims. Farem excursió familiar? Ja li ho comentaré al papa.

Pobre entrenador del Vinaròs. Perd contra el Benicarló, el Benicarló perd contra les Alquerias i ells ho tenen més difícil per pujar. I el que és pitjor, diuen que ho tenen difícil també per cobrar.

Torneig de tennis ITF Benicarló: Comença la fase final

text i fotos VICENT FERRER

Després de la fase prèvia que va acabar el dilluns a la nit, ha començat la fase final del VIII ITF Benicarló, en la qual els favorits han fet valdre, no sense algun que altre esglai, la seua posició en el rànquing per a avançar cap als vuitens de final, al mateix temps que a últimes hores de la vesprada-nit començaven les eliminatòries de dobles.

A primera hora debutava el cap de sèrie número 1, el croat Nino Serdarušić (34 del món), que no va tenir cap problema en desfer-se del polonès Paweł Zawisza, en un partit que va durar menys d'una hora. Més difícil ho tindrà quan jugarà amb Carlos Taberner, guanyador del ITF Vinaròs i que guanyava al serbi Zeljko Milović, malgrat haver-se aturat el partit per molèsties musculars del valencià.

També va ser còmode el partit de la número 1, la romanesa Ioana Rosca, que després de guanyar a Vinaròs vol repetir a Benicarló. Malgrat els esforços de l'espanyola Ana Román, res va poder fer per impedir la victòria de la primera, que en vuitens haurà de jugar amb la també espanyola Irene Burillo, que eliminava la francesa Vinciane Remy.

Més problemes dels esperats va tenir l'anglesa Isabelle Wallace en la pista tres davant la russa Sofya Zhuk, que va jugar sense pressió i li va posar difícil la victòria al guanyar-li el segon set i posar-se 2-0 en el segon, però al final la lògica es va imposar.

Agradable sorpresa la que va donar l'espanyol Bernabé Zapata, tot un show en la pista quan s'autoanima, al guanyar al nord-americà Denis Uspensky en tres sets. Ara haurà de mesurar-se amb el finès Eero Vasa que va guanyar al rus Timur Kiuamov en tres set, en un partit amb molta lluita per cadascun dels punts. També va sorprendre l'eliminació de l'hongarès André Biro, cap de sèrie 4,

a les mans de l'italià Jocapo Stefanini en dos atapeïts sets.

El duel entre la russa Natalia Vikhlyantseva, cap de sèrie 3, que arriba després d'un bon torneig a Vinaròs, i la ucraïnesa Kateryna Sliusar, va tenir molta lluita en el primer set, però després la segona ja no la va poder frenar. En vuitens jugarà davant la romanesa Karola Bejenaru que va guanyar a la israeliana Talya Zandberg en dos sets.

CRISTINA FERRANDO: EL PREMI AL TREBALL BEN FET

text i foto NAT LIA SANZ

Coneix pam a pam les pistes d'atletisme de Benicarló, on quan era molt menuda va començar a practicar atletisme. Cristina Ferrando Forés, als seus 22 anys, ha sumat una nova medalla al seu espectacular curriculum i s'ha proclamat Subcampeona d'Espanya absoluta de salt d'altura en Pista Coberta a Sabadell. Un premi a l'esforç i a la constància d'aquesta jove estudiant d'infermera, títol que també està a punt d'aconseguir. Si no li fallen les previsions (que poques vegades ho fan), un mes escàs. Cristina és especialista en extraure-li a la vida experiències inimaginables per a la resta de mortals. I ací està part del secret del seu èxit. Tots i cadascun dels minuts de la seua vida estan planificats de tal manera que renuncia a poques coses. Com exemple, destacar que en el 2011 va ser dama de les Festes Patronals de Benicarló. "Molt de treball i treball ben fet, sempre té recompensa", diu. Cristina està forjada en el treball, la constància, la humilitat i en unes metes ben definides des que era menuda. "El meu entrenador sap que ho tinc molt clar, que no em va a canviar res: els estudis per a mi són molt importants", assegura.

La jove explica que els llibres van amb ella a totes parts i que "entre sèrie i sèrie d'entrenament vaig estudiant". No hi ha altre secret per a aconseguir estar ací. "No m'he baixat del pódium dels Campionats d'Espanya des que vaig entrar en categoria cadet", la primera en la qual es reparteixen medalles. Tal és la quantitat d'èxits recollits que és incapaç de recordar les medalles que atesora. "Cree que unes 16", diu dubitativa. "20, Cris", puntualitza el seu pare José Ferrando. I és que els seus pares José i Eugenia, i la seua germana, la també atleta Bea Ferrando, són el seu principal puntal. Per a una atleta d'elit com ella, que milita ara en el Playas de Castellón, estar envoltada dels seus és molt important. Campionat després de campionat li segueixen, li animen i li donen suport. No se salten ni una competició. Tant que "el meu entrenador diu que quan estic competint mire més a la graderia, cap a on estan ells, que a ell". Ara, al tàndem familiar s'ha sumat també "el meu nuvi", altre dels puntales de la jove atleta. "Les meues companyes de competició m'ho diuen, que quina sort tinc. Per a mi és el més gran", sosté.

Un suport incondicional en una carrera regular, sempre en constant ascens. I és que sense

fer més soroll del que provoca la seua pujada al podi, s'ha caracteritzat tota la seua vida per caminar sense pressa però sense pausa. En Sabadell va aconseguir millorar la seua Marca personal de PC situant-la en 1,82, el que li assegura la seua participació en els pròxims Jocs del Mediterrani. Suficient de moment. En l'horitzó, saltar 1,86 per a arribar als Jocs Iberoamericans. De moment es conforma amb seguir compartint podi amb la plusmarquista Ruth Beitia. En la seua humilitat Cristina assegura que "per a mi és una gran honor, és la millor atleta espanyola del moment i estant al seu costat apreng coses noves cada dia". El que s'ha dit: un exemple de constància, humilitat i treball que es conjuren per a definir un camí plagat d'èxits esportius.

